

Gatan Fram

Håkan Hellström

Jag låg i rännsten med Ann-Louise, ifrån himlen föll regnet ner
Och det var timmarna innan hon rest sin väg
Och jag druckit ännu mer
Du sa inte förlåt, jag sa ingenting. Vad skulle det tjäna till?
Du var någon som gick bredvid när jag gick gatan fram

Plura Jonsson!
Var bor du nu för tiden?

Jag bor kvar i stan, varje dag och natt ser jag samma ansikten
Ibland har jag kunnat höra ditt skratt, jag har sett ditt leende
För ett ögonblick mellan hjärtats slag stod du åter framför mig
Ja, det var bara nåt som kom över mig när jag gick gatan fram
Ann-Louise

John har slutat på kakfabriken, han sjunger på gatorna
Nä, jag tog min son till skansen igår för att skratta åt aporna
Förälskelser är lätta att glömma, för en del är de ett levebröd
Jag lever på sånt jag får för mig ibland när jag går gatan fram
Ann-Louise

Åh, skrik som ett barn
Skrik som ett barn

Jag skriver till dig från en musikerloge
Som mest liknar ett cykelgarage
Och på mitt kavajuppslag sitter din brosch
På bordet ligger kvällens gage

Förälskelser är lätta att glömma, för en del är de ett levebröd
Jag lever på sånt jag får för mig ibland när jag går gatan fram
Du och jag, vi möts säkert en dag när vi går gatan fram
Ann-Louise, Ann-Louise
Ann-Louise, Ann-Louise
Ann-Louise